

[Kaj Poulsen]

de skal være uden muligheder for at færdiggøre deres uddannelse og uden beskæftigelse, skal man i dag kun holde de pæne taler og de forstående taler, som man i øvrigt også gjorde i valgkampen fra samtlige partiers side, og så igen læne sig tilbage i stolen.

Det har også været dette folketings ansvar, at de unge må leve med en følelse af at være kasserede generationer, uden at vi har kunnet gøre noget effektivt for at hjælpe dem. Vi bør hjælpe dem til at forstå, at samfundet også har brug for dem.

Det afgørende for socialdemokratiet er, at de unge primært tilbydes uddannelse, men at unge, der ikke har lyst til eller mulighed for at tage en uddannelse, skal gives jobtilbud. Det er her, vi må påpege, at regeringen og regeringspartierne særlig har svigtet. Man har gennemført forslag for de unge, de smukke og de rige, men man har glemt de dårligst stillede i samfundet.

Fru Connie Hedegaard mente ikke, at der var kommet noget positivt ud af ungdomsgarantiforsøgene i Århus og Storstrøms amter præcis på dette område. Jeg kunne forstå, at fru Connie Hedegaard havde slået op i ordbøger for at forstå, hvad det er, der står i det socialdemokratiske forslag. Det havde været en lettelse for folketinget, hvis fru Connie Hedegaard havde slået op i de rapporter, der var kommet fra ungdomsgarantiforsøgene, og set, at man havde fået fat i præcis den dårligst stillede gruppe, og at man havde fået placeret 80 pct. af den dårligst stillede gruppe i uddannelser og beskæftigelse. Det siger man nej til nu, og det er den gruppe, der måske har allermest behov for, at vi får gang i ordningen. Derfor må de forsøgsordninger, der har været gennemført, og som nu er droppet igen, tages op som landsdækkende ungdomsgaranti. Vi mener, at både de positive og de negative erfaringer med de ungdomsgarantiforsøg, man har haft i Århus og Storstrøms amter, kan være medvirkende til, at vi får gennemført en ungdomsgarantiordning i landet, således at vi kan garantere de unge arbejde og give dem muligheder i fremtiden.

Så vil jeg gå over til at kommentere de enkelte ordføreres taler. Jeg vil gerne sige til ministeren en gang til, at vi naturligvis også har set regeringens ungdomsprogram. Men regeringen og undervisningsministeren er vel også enige i, at det ikke løser vores proble-

mer? Hvordan løser vi problemerne med de 9.000 unge, der har påbegyndt en uddannelse og ikke kan færdiggøre den? Ministeren er jo kendt for bare at se på stole rundt omkring og prøve at presse nogle flere unge mennesker ind i uddannelserne. Det løser vi heller ikke problemerne med, og vi står over for problemer på dette område, som skal løses.

Hr. Tørnæs siger: er det ikke rigtigt, at der er gjort mere end nogen sinde for de unges beskæftigelse i denne regerings tid, også mere end under tidligere regeringer? Man er kommet med et ungdomsprogram – erkendt – men hvad er så gået i den modsatte retning? Det synes jeg at hr. Ole Vig Jensen som jeg skal komme tilbage til lidt senere, også skal lytte efter. Er det ikke sådan, at man har fjernet ungdomsgarantiordningerne? Er det ikke sådan, at man har forringet jobskabesordningerne? Er det ikke sådan, at man har beskåret specialarbejderuddannelsen, efteruddannelsen? Er det ikke sådan, at vi ude på de institutioner, hvor man i dag tager de unge mennesker ind, må afskedige personale, således at de ikke kan løse deres opgaver og videreføre den positive indsats, der er blevet gjort? Er det ikke sådan, at arbejdsministeren i øjeblikket arbejder med regler om, at der skal afskediges 500 mennesker inden for AF-systemet, således at de opgaver ikke kan løses, hvor vi skal prøve at få placeret unge mennesker? Og hvor er så den positive indsats henne, hvis vi skal både tage brutto- og nettovirkningen? Vi kan tage vejledningskurserne, som regeringen også ønskede at fjerne. Dem har vi stadig væk, ikke på grund af regeringen, men på trods af regeringen, fordi folketingets flertal sagde noget andet.

Jeg må sige til hr. Ole Vig Jensen, at det var en meget pæn tale. Det var dejligt at høre, at man var enig med socialdemokratiet. Men det var mærkværdigt at lytte til hr. Ole Vig Jensen, da han sagde det samme, som ministeren og også fru Connie Hedegaard sagde: vi er betænkelige ved en egentlig ungdomsgaranti. Var det ikke det, det radikale venstre gik til valg på i 1979? Er det ikke det radikale venstre og socialdemokratiet, der har stået for hele indsatsen på ungdomsområdet med positive virkninger? Og er det ikke det radikale venstre, der har været grundlaget for, at disse positive virkninger nu er væk med de beskæring, som jeg omtalte